

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกหัด เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (กลวิธีในการแต่งวรรณคดี)

ตอนที่ ๔ จงพิจารณาว่าบทร้อยกรองที่กำหนดให้ ปรากฏกลวิธีในการแต่งวรรณคดีใด

- การซ้ำคำ	- การเล่นคำ
- การเล่นสัมผัส	- การใช้คำถามเชิงวรรณศิลป์ (ปฏิพจน)
- การเปรียบเทียบแบบอุปมา	- การกล่าวเกินจริง (อธิพจน์)
- การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ (สัทพจน์)	- การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์
- การใช้สัญลักษณ์	- ปฏิพากย์หรือปรพาทย์
- นามนัย	- บุคคลวัตหรือบุคคลาธิษฐาน
- สร้างภาพให้เห็นการเคลื่อนไหว (นาฏการ)	

- ๑. “เจ้าของดลรักหวานชื่นปิ่นต้น ระวังตนตื่นมือระมัดมัน
เหมือนคบคนค้าหวานรำคาญครัน ถ้าพลังปล้นเจ็บอกเหมือนดกตาล”
- ๒. “มองซี..มองทะเล บางครั้งมันบ้าบิ่น
ทะเลไม่เคยหลับไหล บางครั้งยังสะอื้น
เห็นลมคลื่นเห่จูบหิน กระแทกหินดังครืนครืน
ใครตอบได้ไหมโดนจิงตื้น ทะเลมันตื่นอยู่รำไป
ฟ้าหัวเราะเยาะข้าชะตาหรือ ดินนั่นถืออภิสิทธิ์ชีวิตข้าเองไม่เกรงดินฟ้า”
- ๓. เก็บเอาวันและคืนที่ตีไว้เก็บเอาเดือน และดาวดวงนั้นที่เธอฝันใฝ่มาให้เธอ
- ๔. “ตะแกลกตักตักตะแกลกตักตัก กระต๋องต๋องแทรกสำรวลสรवलสันต์”
- ๕. “สูงระหงทรงเพรียวเรียวลูต งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
พิศแต่หัวจรดเท้าขาวแต่ตา สองแก้มกัลยาดังลูกยอ
คิ้วก่งดั่งก่งเขาตีดฝ้าย จมูกละม้ายคล้ายพริ้วขอ
หูกลวงดวงพักร์หังกอ ลำคอโตตันสันกลม”
- ๖. “แม่รักลูกรักมากเป็นรากแก้ว คำสอนแนวหนุนนำเป็นลำต้น
กิ่งก้านให้แบบบทความอดทน ข้อดอกผลดีเด่นเป็นพระคุณ”
- ๗. “เรือชัยไวว่องวิ่ง รวดเร็วจริงยิ่งอย่างลม
เสียงเส้าเร้าระดม ห่มทวยเย็นเดินคู่กัน”

..... ๘.	“ซ่อนกลิ่นกลิ่นแก้วซ่อน ตาคว่ำตาดฟ้าสดรา สลาลิ่งเล่ห์ของสลา สวาดตั้งเรียมสวาทเจ้า	นาสา เรียมฤ หนุ่มหน้า นุชเทียบ ถวายฤ จากแล้วหลงครวญ”
..... ๙.	“เห็นแก้วแวววับที่จับจิต เมื่อไม่เอื้อมจะได้อย่างไรมี	“ไยไม่คิดอาจเอื้อมให้เต็มที อันมณีหรือจะโลดไปถึงมือ”
..... ๑๐.	“ว่านครรามินทร์ ผลิตแผ่นดินเปลี่ยนราช	เยียววิวาทชิงฉัตร”
..... ๑๑.	“ถึงบางพลัดยิ่งอนันตนาถจิต ที่พลัดนางร้างรักมาแรมไกล	นึ่งพินิจนิกาน้ำน้ำตาไหล ประเดี้ยวใจพบนางริมทางจร”
..... ๑๒.	“เมื่อแรกเชื่อว่าทับทิมแท้ กาลวงว่าหงส์ให้ปลงใจ	มาแปรเป็นเป็นพลอยหุงไปเสียได้ ด้วยมิได้ดูหงอนแต่ก่อนมา”
..... ๑๓.	เสียงน้ำซึ่งกระซิบสาดปราศจากเสียง	
..... ๑๔.	“เมื่อมั่งมีมากมายมิตรหมายมอง เมื่อไม่มีมิตรหมายเมินไม่มองมา	เมื่อมัวหมองมิตรมองหม่นเหมือนหมูหมา เมื่อมอดม้วยแม้หมูหมาไม่มามอง”
..... ๑๕.	“รอนรอนสุริยะไ้อ์ เรื่อยเรื่อยลับเมรุลง รอนรอนจิตจำนง เรื่อยเรื่อยเรียมคอยแก้ว	อัสดง คำแล้ว นุชพี่ เพียงแม่ คลับคล้ายเรียมเหลือว”